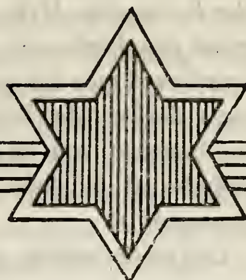
SKANDINAVIENS STJERNE

SATANS BESNÆRELSER.

Af Ældste Harold B. Lee, af De tolvs Raad.

For et Aar siden havde vi Besøg af en fremragende Lærer og Ingeniør, der blev meget interesseret i Kirkens Arbejde med at tage Vare paa de nødstedte af dens Medlemmer, dens Missionsarbejde, dens sociale og oplysende Arbejde, dens aandelige Sandhed og dens Principper.

Han var meget uforbeholden i sin Anerkendelse og udtrykte, at hvis det ikke var for een bestemt Ting, saa havde han Lyst til at tilslutte sig Kirken. Han havde nemlig ikke Tro paa og akcepterede heller ikke Kirkens Lære om, at „Gud har aabenbaret sig, at han nu aabenbarer sig," og at han gennem Kirkens Præsident vil fortsætte med „at aabenbare mange store og vigtige Ting henhørende til Guds Rige." Han vilde have Kirken til kun at være en social Institution uden Magt og Myndighed til at modtage Aabenbaringer fra Herren.

Et vigtigt Princip.

Ved sin Udtalelse berørte han et meget vigtigt Punkt og et Princip, som hvis det blev forstaaet af Ungdommen, og i Sandhed af hele Verden, vilde frelse Menneskeheden fra de Faldgruber, som Satans Besnærelser danner, hvor han ligger og venter paa at bedrage og vildlede alle dem, som ikke klynger sig til det klippestærke Aabenbaringsprincip, som Mesteren

OKTOBER 1945 | 94. AARGANG | NUMMER 10

sagde til Peter, at han vilde bygge sin Kirke paa, og som „Dødsrigets Porte ikke skal have Magt over."

Vi har tidligere betragtet Jesu Kristi Kirke som Guds jordiske Kongerige. Hvis en saadan guddommelig Institution er oprettet paa Jorden, er det indlysende, at den som sin Leder og sit Overhoved maa have den, hvis Navn den bærer. En af Apostlene siger derfor, idet han henviser til Jesus: „Og han er Hovedet for Legemet, som er Menigheden, han, som er Ophavet, den førstefødte af de døde, for at han i alle Dele skulle være den ypperste."

Dog er det rigtigt, at Herren, hver Gang hans Evangelium har været paa Jorden og hans Rige har været oprettet, har udvalgt og bemyndiget en Mand, som er blevet benævnt som Kirkens Præsident, eller Profet, Seer og Aabenbarer. En saadan Overdragelse af Myndighed gør ikke vedkommende til Kirkens Overhoved, en Benævnelse, som kun tilkommer Jesus Kristus, men den gør ham til Guds Talerør, til den, som handler paa Guds Vegne og gennem hvem han taler til sit Folk, naar det gælder at give eller tilbageholde Principper og Ordinancer eller advare mod kommende Straffedomme. Da Herren bemyndigede Moses til at kalde og ordinere sin Broder Aron til at være sin Talsmand, fremsatte han med tydelige Ord, hvilken Holdning Moses skulde indtage overfor Aron. Han sagde: „Og du skal tale til ham og lægge Ordene i hans Mund, og jeg vil være med din Mund og med hans Mund og lær eder, hvad I skal gøre. Og han skal tale til Folket for dig, han skal være din Mund, og du skal være Gud for ham."

Medens der kunde være flere Talsmænd til at erklære Sandheden, kunde der kun være eet Guds Talerør, og det var hans Profet. Hvorledes kan man tænke sig, at en Kirke uden en saadan bemyndiget Repræsentant kan gøre Krav paa at være Jesu Kristi Kirke?

Profeten Joseph forklarer.

Som Svar paa et Spørgsmaal forklarede Joseph Smith, at en, som var saaledes beskikket, kun var Profet, naar han handlede som saadan, eller med andre Ord, naar Profetiens Aand ledede ham til at sige eller gøre det, som Herren befalede: „thi aldrig er noget profetisk Ord fremkommet i Følge et Menneskes Vilje, men de hellige Guds Mænd talte, drevne af den Helligaand."

En tidligere Præsident for Kirken erklærede, at „hvis en Mand med en saadan Stilling skulde blive upaalidelig og vantro, saa vilde Gud flytte ham fra hans Plads; at Gud ikke vilde tillade, at han overtraadte hans Bud og apostaserede; men at Gud, i det Øjeblik, han begyndte at indtage en saadan Holdning, som vilde ende paa denne Maade, vilde bortfjerne ham. Hvorfor? Fordi det at tillade en ugudelig Mand at indtage en saadan Stilling vilde være en Forurening af Kilden, og det vilde han aldrig tillade." (Joseph Fielding Smith.) Herren har ogsaa sagt, at der aldrig findes mere end een paa samme Tid paa Jorden, som denne Myndighed og disse Præstedømmets Nøgler er meddelt." Hvis man vil tænke et Øjeblik herover, vil man se den store Visdom i denne Forordning, — at den er for at undgaa den Forvirring, som ellers vilde gøre sig gældende i det Kongerige, som Mesteren henførte til, som sin „Faders Gerning."

Præstedømmets Nøgler.

Lad mig se, om jeg kan gøre det guddommelige Princip „Præstedømmets Nøgler" lidt mere forstaaeligt. Antag, at jeg foretager en Rejse til Europa, som varer i flere Maaneder. Førend jeg rejser, antager jeg mig en Forvalter til at tage Vare paa mit Hus, medens jeg er borte. For at han fuldtud kan forstaa sine Pligter, giver jeg ham Nøglerne til baade For- og Bagdøren, til Kælderen og Loftet og giver ham Tilladelse til at benytte hele Lejligheden, bruge Klaveret og invitere sine Venner. Dog undlader jeg at give ham Nøglerne til Spisekammeret, hvor jeg har en Del Madvarer opbevaret eller til Pengeskabet, hvor mine faa Juveler og Penge ligger gemt. Men nu tager han sig den Frihed at benytte den Myndighed, som jeg har overdraget ham, til at bryde ind i Spisekammeret, som jeg ikke har givet ham Nøglen til og hygge sig med sine Venner og sprænge Pengeskabet og laane Penge paa mine Juveler. Har han handlet i Følge den Myndighed, han fik? Hans Opførsel har tydeligt været af en saadan Karakter, at jeg for Fremtiden nægter ham Fordele i mit Hus samt stiller ham til Ansvar for den Skændighed, han har begaaet, ved at bestjæle mig mine Ejendele.

Principper er virkende.

I Jesu Kristi Kirke er der Principper, som virker saadan, at

de danner et Parallel til det Billede, jeg viste. Kirkens Præsident er Forvalteren over Guds Hus eller Rige. Han har faaet Nøglerne til Afdelingerne. Paa Herrens Anvisning giver han Myndighedsnøglerne til andre Personer, til at døbe, til at prædike Evangeliet, til at lægge Hænderne paa de syge, til at præsidere eller undervise indenfor de forskellige Embeder. Til nogle faa overdrager han den Myndighed at præsidere over Templerne og foretage Vielser for Tid og Evighed, „binde i Himlen og paa Jorden." I nogle Tilfælde forbeholder han kun sig selv den Myndighed at handle. Denne Myndighed meddeles efter det aabenbarede Mønster, ved Haandspaalæggelse. Hvad vilde De mene om en Person i Kirken, som var blevet tildelt enkelte begrænsede Rettigheder og en vis Myndighed, men som tilranede sig de Rettigheder, som kun var givet til nogle faa udvalgte eller reserveret Præsidenten alene? Lad mig give Dem Herrens Svar paa dette Spørgsmaal: „Se, da undrer Himlene sig. Herrens Aand bedrøves, og naar den borttages, da er saadanne Mænds Præstedømme og Myndighed tilende."

Der er et vigtigt Princip, som ordner Forholdet mellem Gud og hans Børn, og den Lydighed, som hans Børn maa vise mod hans Befalinger. Herren gav dette Princip til Joseph Smith i en Aabenbaring i Kirtland, Ohio, i Juni 1831: „Derfor, jeg Herren, befaler og genkalder efter eget Behag, og alt dette skal hvile paa de ulydiges Hoveder, siger Herren."

Lad os undersøge, hvorledes denne Myndighed tidligere blev udvist og virkede. Efter Frelserens Korsfæstelse, i Apostlenes Dage, gav de fremdeles Agt paa Jødernes Lov om, at det var „utilladeligt for en Jøde at omgaas med nogen tilhørende et andet Folk, eller at gaa ind til ham." Peter var dengang Herrens jordiske Repræsentant i Kirken. Da Peter gik op paa Taget for at bede, blev der tre Gange vist ham det samme Syn, i hvilket han blev gjort opmærksom paa, at den Lov, der sagde, at Evangeliets Forkyndelse og Daabens Udførelse kun var begrænset til Jøderne, nu var tilbagekaldt, og at Evangeliet skulde bringes til „hvert Folkeslag, som frygter ham og gør Retfærdighed." Omtrent paa samme Tidspunkt tilkendegav Herren sig for Saulus fra Tarsus og fortalte ham i et Syn, at han, Saul, skulde blive et udvalgt Redskab „til at bære mit Navn frem baade for Konger og Hedninger og Israels Børn." Her har vi et Eksempel, hvor Herren først, af Grunde, som han bedst selv kender,

begrænsede Evangeliets Udbredelse, for siden at tilbagekalde de tidligere Restriktioner ved sit Talerør, Peter. Alligevel ser vi, at Saul, førend han kunde rejse paa Mission til Hedningerne, maatte døbes og bekræftes som Medlem af Kirken, af den ydmyge Annanias og siden blev valgt til Apostel af Barnabas. Hvorfor det? For at modtage sit Kald eller sin Myndighed hos Peter og Apostlene til at udføre den Mission, som han var blevet underrettet om i et himmelsk Syn.

Moseloven.

Paa Grund af det israelitiske Folks „Haardhjertethed" blev der givet dem en Lov, som fik Tilnavnet Moseloven, og visse Rettigheder i Præstedømmet blev tilbageholdt for Folket. Er der nogen, som tvivler paa, at Moses som Guds Profet havde Lov til at borttage disse Rettigheder fra Folket, hvis Herren havde inspireret ham til at gøre det? I Lyset af vore Erfaringer i Dag, tror jeg, at der var nogen, som protesterede paa Mose Tid, ja, som var ulydige, da deres tidligere Rettigheder blev frataget dem. Hvad skete der med dem, som forsøgte at udføre visse Ting uden Myndighed fra Herren gennem Moses? Historien er fuldstændig. De blev udelukket fra Folket og blev nægtet Herrens Velsignelser.

Dette samme Princip har været gældende med Hensyn til Læren om flere Hustruer. I Abrahams, Jakobs og Davids Dage blev det tilladt bestemte Ledere, ved Befaling gennem Herrens Talerør, at have flere Hustruer. I en anden Tidsperiode paa det amerikanske Kontinent — forbød Herren gennem sin Profet Udøvelsen af denne Praksis og befalede Nephiterne:

„Derfor hør mig, mine Brødre, og lyt til Herrens Ord, for ingen Mand blandt eder skal have mere end een Hustru, og han skal ingen Medhustruer have."

Alligevel genindførte Herren denne Orden i vor Husholdning gennem sin Profet Joseph Smith. Denne Praksis blev befalet som et Offer, som Herren sammenlignede med det, han havde krævet af Abraham, af hvem det blev forlangt at ofre sin Søn. — Pagtens Bog 132: 50.

Manifestet.

Endnu senere, i Oktober 1890, erklærede Wilford Woodruff, som da var Kirkens Præsident, paa Foranledning af en Aaben-

baring fra Herren, at dette Princip skulde tilbagekaldes, og kom da i en skrevet Proklamation, som har faaet Navnet „Manifestet." Denne Beslutning blev vedtaget enstemmigt af Kirkens Medlemmer paa Generalkonferencen i Oktober 1890. Om denne Proklamation gav Præsident Wilford Woodruf følgende betegnende Erklæring: „Himlens Gud befalede mig at gøre, hvad jeg gjorde .... Jeg gik frem for Herren og skrev det, som Herren sagde, jeg skulde skrive." — — Logan, Utah, 1. Nov. 1891.

Denne Beslutning er gentagne Gange blevet bekræftet af hver eneste Præsident i Kirken fra den Tid og indtil nu. At Kirkens Præsident besidder den nødvendige og anerkendte Autoritet i saadanne Sager blev erklæret af Orson Pratt, en af de ivrigste Ledere i Kirken paa den Tid, da Polygamiet blev praktiseret. Dette er hans Ord:

„Men saa vil der rejse sig et andet Spørgsmaal: „Hvorledes skal disse Ting styres? Skal de overlades til Tilfældigheder? Nej. Vi finder, at de var begrænset i ældre Tider. Erindrer De ikke Forholdet, da Profeten Nathan kom til David? I sit Forhold overfor David var Nathan den Mand, som holdt Nøglerne over disse Ting i gamle Dage, og det blev styret af de strengeste Love. Saaledes ogsaa i disse Dage. Lad mig oplyse denne Forsamling om, at der kun findes een Mand paa hele Jorden paa samme Tidspunkt, som holder Nøglerne til disse Ting. Men een Mand har Magt til at bruge Nøglerne for Resten af Forsamlingen, eller for de Hellige paa hele Jordens Overflade, om de kan have disse Abrahams Velsignelser beseglet paa sig. Han holder Nøglerne til disse Ting nu paa samme Maade, som Nathan gjorde det i ældre Tider."

Den forenede Orden.

Herren handlede efter de samme Principper, da han indstiftede Den forenede Orden, og siden, da Folket ikke viste sig retfærdigt nok til at efterleve den, tilbagekaldte han den til efter „Zions Forløsning." Saadan vil Herren handle i alle saadanne Tilfælde, fordi det er bedre at miste de Velsignelser, som følger med Lydighed, end at blive straffet paa Grund af Ulydighed. Men efter enhver saadan Tilbagekaldelse vil Herren selv erklære Genoprettelsen ved sit Talerør, naar Tiden er inde. Hvorledes gaar det da med dem, som uden Myndighed og i andre Forklædninger staar op imod ham, som han har sat til Præsident, Profet, Seer og Aabenbarer? Skulde disse ikke ogsaa ligesom Forvalteren i min Lignelse, blive kastet ud i Følge de Love,

som fordømmer deres Opførsel som ulovlig? Naar Dommen falder paa dem, som er Syndere mod Guds og Landets Love, ligesom mod den Overtræder, som stjæler mit Gods, skal de afskæres fra dem, som de har bedraget. Lad ikke nogen faa Dem til at tro, at en saadan lovlig Rettergang kan paaberaabe sig de Velsignelser, som Mesteren udtrykte, naar Forfølgelse skulde komme over de retfærdige „for hans Navns Skyld."

Derfor Ungdom, som jeg taler til i Dag, vær paa Vagt mod hans Besnærelser, som kommer til jer og siger, at han er mægtig og stærk til at sætte Kirken i Orden, eller til at oprette et System, hvor man har alle Ting tilfælles ligesom paa Apostlenes Tid og i Begyndelsen af vor egen Husholdning. Der findes dem blandt os, som mener, og som vil have, at vi skal tro, at de alene er af det sande Israels Blod, og at Tiden nu er inde, da de skal overtage de Myndighedsnøgler, som allerede holdes af een autoriseret Herrens Repræsentant. Hvis nogen saadan skulde komme til Dem som et Medlem af Kirken og paaberaabe sig guddommelig Aabenbaring til Kirken angaaende Ægteskabet, eller nogen anden Ting henhørende til Guds Riges Affærer, da skal De udfordre ham, indtil han kan give Beviser paa, at han er retmæssig bemyndiget af Kirkens Præsident, der præsiderer paa nuværende Tidspunkt, og som er den eneste Mand paa Jorden, som har Myndighedsnøglerne til at tale for Kirken. Hver Profet taler til sin egen Tid i Harmoni med Guds Vilje. Hvis de kommer til Dem uden at være Medlem af Kirken, saa spørg dem, hvorfra de har faaet deres Myndighed. Mind dem om Apostelen Pauli Ord, at „ingen tager sig selv den Ære, men den, som er kaldet er Gud, ligesom og Aron var," hvad der vil sige at være kaldt af Gud „ved Inspiration og Haandspaalæggelse af dem, som selv er bemyndiget af Gud."

I er befalet af Herren til at bede til Gud angaaende alle Ting „og at udrette alle Ting med Bøn og Taksigelse, saa at I ikke skulle vildledes af onde Aander eller djævelske Lærdomme eller Menneskebud, for nogle er af Mennesker, men andre er af Djævle." Profeten Joseph Smith gav os denne Regel, hvorved vi kunde opdage dem, der vilde bedrage:

„Naar en Mand staar op og fordømmer andre, finder Fejl ved Kirken, og siger, at de tager Fejl, medens han selv har Ret, da vid med Vished, at denne Mand er godt paa Vej til at apostasere,

(Sluttes Side 157)

Den tusindaarige Fredsregering.

Af Matthias F. Cowley.

Tusindaarsriget er en tusindaarig Fredsperiode paa Jorden, hvor Satan ikke skal have nogen Indflydelse hverken blandt Menneskene eller Dyrene. Kristus skal da regere paa Jorden som Kongernes Konge og Herrernes Herre.

Og de skulle ikke mere lære nogen sin Næste eller nogen sin Broder, sigende: Kender Herren; thi de skulle alle kende mig, baade de smaa og de store iblandt dem, siger Herren.'" — — Esajas 1: 6—9.

„Og Ulven skal gaa hos Lammet og Parderen ligge hos Kiddet; Kalven og Løven og Fedekvæget skulle være sammen, og en liden Dreng skal drive dem. Og Koen og Bjørnen skulle græsse sammen, deres Unger skal lege ved Øglens Hul og det afvante Barn stikke sin Haand til Basiliskens Hule. De skulle ej gøre noget ondt og ej noget fordærveligt paa hele mit hellige Bjerg; thi Jorden er fuld af Herrens Kundskab, ligesom Vandet skjuler Havets Bund." — — Esajas 11: 6—9.

En herlig Fred og Kærlighed skal findes blandt alle Verdens Mennesker, som er værdige til at være med Kristus og regere med ham i tusinde Aar. Da skal Esajas's Ord gaa i Opfyldelse:

„Og han skal dømme imellem Hedningerne og holde Ret for mange Folkeslag, og de skulle omsmede deres Sværd til Hakker og deres Spyd til Haveknive; ét Folk skal ikke løfte Sværd imod et andet, og de skulle ikke ydermere øve sig i Krig." — — Esajas 2: 4.

Hvilken stor og lykkelig Kontrast vil det ikke til den Tid blive mod den Elendighed, der hersker i Verden i Dag!

Profeten Joels Ord skal opfyldes:

„Og det skal ske derefter, at jeg vil udgyde min Aand over alt Kød, og eders Sønner og eders Døtre skulle profetere; eders Ældste skulle drømme Drømme, og eders unge Karle se Syner. Ogsaa over Tjenere og over Tjenestepiger vil jeg i de samme Dage udgyde min Aand." — — Joel 3: 1—2.

Det ser ud, som om Begyndelsen paa Tusindaarsriget skal være ved Tiden for Kristi andet Komme, hvor han kommer for at styre og regere paa Jorden. Da skal de retfærdiges Opstandelse finde Sted. Johannes siger i en vidunderlig Profeti:

„Salig og hellig er den, som har Del i den første Opstandelse; over disse har den anden Død ikke Magt, men de skulle være

Guds og Kristi Præster og skulle være Konger med ham i de tusinde Aar." — — Johs. Aab. 20: 6.

„Men de øvrige af de døde blev ikke levende, førend de tusinde Aar var til Ende."" — — Johs. Aab. 20: 5.

Apostelen Johannes beskriver videre Freden og Glæden i Tusindaarsriget, og den sidste Opstandelse, Jordens Forvandling, Lucifers Banlysning fra Jorden samt Jordens Forherligelse for at blive celestiale Væseners Himmel og Bolig. Hvilken herlig Tilværelse det vil blive for dem, der arbejder trofast for at opnaa den Belønning, som bringer en saadan Herlighed — alle, som tjener Herren og adlyder hans Befalinger!

Satans Besnærelser.

og hvis han ikke omvender sig, vil han, lige saa sikkert som Gud lever, falde fra."

Se jer om. Har I i jeres Dage nogensinde set en eneste Sjæl apostasere fra Sandheden, som har haft aandelig Fremgang og Vækst? Nej, tværtimod, de er „overladt til sig selv, til at stampe mod Brodden, forfølge de Hellige og stride mod Gud,"

„Sandelig, saa siger Herren til eder, ikke noget Vaaben, som er dannet mod eder, skal lykkes (mod Lederne), og hvis nogen Mand løfter sin Røst mod eder, skal han blive beskæmmet i min belejlige Tid."

Apostatens Gerninger er kun ét alvorligt Vidnesbyrd om Sandheden af disse Herrens Ord.

En advarende Aabenbaring.

Herren gav paa et tidligere Tidspunkt i vore Dage en advarende Aabenbaring mod disse Ting:

„Se, sandelig siger jeg eder, at der er gaaet mange falske Aander ud i Verden for at bedrage Menneskene. Og Satan har ogsaa forsøgt at bedrage eder, saa han kunne omstyrte eder. Se, jeg, Herren siger eder, der er Hyklere blandt eder, som har vildledet nogen, hvilket har givet Modstanderen Magt, men se, saadanne skulde blive bragt tilbage. Men Hyklere skal afsløres og udelukkes enten i Liv eller Død, som jeg vil. Og ve dem, som udelukkes af min Kirke, thi de bliver overvundet af Verden. Lad derfor hvert Menneske vogte sig, saa de ikke gør noget, uden at det sker i Sandhed og Retfærdighed for mig."

Maa Ungdommen leve saadan, at den kan være vejledet af Sandhedens Aand, saa at den kan skelne mellem Satans Besnærelser og Sandheden, beder jeg i vor Herres Jesu Kristi Navn, Amen.

(The Church News, Marts 1945.)

Ungdomsstævne!

Ungdomsstævnet i Aalborg er overgaaet til Historien og sikkert som det Stævne, der havde den korteste Tid til Forberedelserne.

Hovedbestyrelsen ønsker derfor gerne, at det næste Ungdomsstævne allerede nu forberedes, saaledes at alt kan klappe og være i Orden, naar Tiden kommer. Dette gælder ogsaa Ungdomsforeningens Medlemmer. Alle maa arbejde hen til det kommende Stævne, et Stævne som efter al Sandsynlighed vil blive det største og bedste, der endnu er afholdt. Alle, som kan, maa tilrettelægge deres Ferie omkring Midsommeren 1946, nærmere bestemt, omkring den 24. Juni, *thi da mødes Søskende fra Norge og Danmark med Søskende i Sverige* til Ungdomsstævne i Gøteborg. Ja, vil nogen straks sige, det faar jeg nu ikke Raad til. Vi siger *Jo.* Det er netop dette, der skal forberedes, og jo før jo bedre. *Der maa spares!* Ungdomsforeningen vil søge at hjælpe alle dermed, idet vi nu opretter en Spareordning. Søskende og Venner vil kunne faa en Sparebog udleveret, hvori der kan indklæbes Sparemærker. Saavel Sparebog som Mærker kan i Løbet af kort Tid faas hos den lokale Ungdomsforening. Mærkerne koster 1 Kr. Andre Værdier i Mærker vil ikke fremkomme, saa vi maa bede Søskende købe flere Mærker, hvis de ønsker at spare større Beløb ad Gangen. Enhver Sparer, stor eller lille, vil saa til Stævnet kunne faa udbetalt den sammensparede Sum. Dog, vi ønsker ikke at skjule noget, derfor siger vi med det samme, at Prisen for Deltagelsen i Spareordningen koster 1 Kr. (et latterligt lille Beløb) som vil gaa til Dækning af Udgifterne ved Trykningen af Sparebøger og Mærker, se iøvrigt Reglerne paa Sparebøgernes Bagside.

Nu haaber vi, at alle straks vil starte med at spare sammen til de Udgifter, der nu engang er ved Deltagelsen i Stævnet. Husk, at Rejsen til Gøteborg ikke er nævneværdig dyrere end for Eksempel en Rejse fra København til Aalborg. Derfor *Spar* og atter *Spar*, vi ønsker at se saa mange til Stævnet i Gøteborg som muligt. Det bliver et Stævne som ingen maa gaa glip af!

DERFOR SPAR!!!

Peter Stenberg Hansen.

Brev fra Amerika.

Hilsen til Søskende og Venner i Danmark.

Logan, Utah den 22. August 1945.

I Glæden over Danmarks Befrielse fra det tyske Aag føler jeg Trang til gennem „Stjernen" at sende en Hilsen til mine mange Venner i Den danske Mission; og da særlig i Dag. Den 22. August er en af de store Mindedage i mit Liv; og da jeg vaagnede i Morges tonede Sangen: „Gud vær med dig til vi ses igen" for mit indre Øre, saaledes som Søskende og Venner sang den for mig paa Banegaarden i København i Dag for otte Aar siden. Der er jo løbet meget Vand i Stranden siden den Dag. Særlig i de sidste fire Aar. Det har været bevægede Tider, og da Postforbindelsen har været afbrudt, har vi ofte undredes over, hvad der foregik i Danmark.

Vi havde jo nok ventet, at noget saadant vilde ske; men det var alligevel et haardt Slag for os herovre, da Radioen den 9. April 1940 bragte Meddelelse om Tyskernes Overgreb mod Danmark og Norge. Der lød jo en enkelt Røst her og der, at Danmark ikke var faldet med Ære; men i det store og hele var man da enige om, at baade Folk og Konge havde taget det paa den eneste fornuftige Maade, og efter som Tiden gik, blev det, vi stolede paa, jo ogsaa tydeliggjort for Verden paa en Maade, som ikke kunde misforstaas. Meddelelsen om det, der fandt Sted i Danmark den 29. August 1943, blev modtaget med baade Jubel og Ængstelse i Amerika. Jubel over Danskernes uforfærdede Optræden overfor en mægtig og brutal Overmagt, og Ængstelse for, hvad Udfaldet vilde blive. Vi har glædet os meget over de Beretninger, der er naaet os Tid efter anden om det danske Folks Holdning og det effektive Arbejde, som Modstandsbevægelsen udførte. Navne som Kaj Munks og andre staar indskrevet i Heltenes Rækker fra denne Krig. Og af de Undergrundshære, der skabtes under Krigen, har næppe nogen høstet mere Ros i amerikanske Blade end den danske. Det har ogsaa glædet os meget, at Danmark, saa snart Befrielsens Time kom, var i Stand til, saa vidt vi har forstaaet det herovre, at danne sin nye Regering uden Kævl og Strid. Ja, vi er stolte af jer derhjemme, fordi det danske Folk saa fuldt ud har hævdet sit gode Navn i Verden, som et Folk med Viljestyrke og Handlekraft. Vilje og Styrke til at handle med Klogskab og Forstand. Saa lad da, som V. Bendix Hansen har skrevet:

Aldrig Ebbesøn og Uffe
Udi Krig og Fredens Dont
Fatte Frænder, som staar rede
I den danske Frihedsfront.

Mest af alt har det selvfølgeligt glædet os, at Den danske Mission jævnt og støt har styret sin Kurs fremad under de vanskelige Forhold. Det er en Glæde, der rører Hjertets dybeste Strenge, at vide, at Søskende derhjemme — fra dem, hvis Haar er graanet i Herrens Tjeneste, til de unge og nye Kræfter, der har lagt sig i Selen for Sandhedens Sag, — har staaet trofaste i deres Kald, har støttet og fulgt deres Leder, som har maattet bære Ansvaret for Kirkens Virksomhed i Danmark i disse tunge Aar; at der er blevet udført et smukt og rosværdigt Missionsarbejde af lokale Missionærer, støttet af Søskendeflokken som et Hele; at nye Medlemmer er vundet for Kirken; at intet gik i Staa for jer, da Krigen kom; men at der tværtimod paa Grund af den Trofasthed, Ihærdighed og Flid, som I har lagt for Dagen, har været Fremgang og Vækst.

I Herrens Visdom vendes ofte det onde, som overgaar os, til det gode. Vor Kirke har under Krigen ikke været i Stand til at sende unge Mænd paa Mission. De maatte i Felten i Stedet for. Men Tusinder af vore unge Mænd har udført et stort Missionsarbejde blandt deres Kammerater i Hær og Flaade overalt paa Jordkloden, hvor de er blevet sendt, og der er uden Tvivl udført et større Missionsarbejde paa denne Maade, end vi før har udrettet.

Krigen ligger nu bag os, Freden med dens enorme Problemer foran os. — Varighed? — Nej! Menneskeslægten har vist ikke endnu fundet Vejen, der fører til varig Fred. En fremragende Forretningsmand, ikke Medlem af vor Kirke, der besøgte Salt Lake City for ganske kort Tid siden, sagde i en Tale, han holdt der: „Det bliver Amerikas Opgave at frelse Verden, og det bliver Mormonkirkens Opgave at frelse Amerika." Det Missionsarbejde, som vore Soldater har udført, er udrettet mindst ved Prædiken, mest ved Eksemplets Magt. Maa Herren give os alle Visdom og Styrke til at fremme Fredens store Sag ved at lade vort Lys skinne saaledes, at Menneskene maa se vore gode Gerninger og ære vor Fader, som er i Himmelen.

Hans Mikkelsen, Logan, Utah.

Ogsaa Ældste *Kjeld Jørgensen*, tidligere København nu Salt Lake City, ønsker herigennem „Stjernen" at overbringe danske Søskende en Hilsen.

KREDSLÆRERBESØG.

Oversat af Ældste Enok Andersen, København.

Det er en vigtig Post at kalde Medlemmer af Præstedømmet til Kredslærerarbejdet.

Kredslærerne skal bringe Hilsener fra Missions- eller Distriktspræsidenten og Grensforstanderen samt opmuntre Søskende til at besøge Møderne. Kredslærerne skal undersøge, om der er indtraadt Begivenheder i de respektive Familier, de besøger, som burde bringes videre til de ledende Brødre samt søge at gøre sig bekendt med, om der er Nød til Stede.

Samvittighedsfulde Kredslærerbesøg er et af de bedste Midler til at skabe Tro og Enighed blandt Medlemmerne.

En Gang om Maaneden skulde hver Familie indenfor Kirken modtage Kredslærerbesøg. Dette vigtige Arbejde er det aronske Præstedømmes særlige Opgave, og alle, der bærer dette Præstedømme skulde tage virksom Del i dette Arbejde. Ogsaa Ældsterne kan tage Del i Kredslærerarbejdet og virker da som Kredslærere.

En Gang om Maaneden samles Grensforstanderskabet med Kredslærerne, helst ved Maanedens Slutning, dog inden at Rapporterne skal indleveres til Distriktspræsidenten. I dette Møde modtager Grensforstanderen Rapporter om Kredsenes Tilstand og giver Raad og Vejledning for den kommende Maaned. Dette Møde kan afholdes i Forbindelse med det ugentlige Møde for Præstedømmet.

En Mand, der paatager sig Kredslærergerningen, maa gøres bekendt med sine Pligter og sit Ansvar.

Alle Kredslærerne maa give et godt Eksempel i Menigheden. De bør altid optræde med Visdom og Takt. En Kredslærers Person og Klædedragt maa være net og ordentlig. Forberedt igennem Bøn og Studium bør Kredslæreren bringe sit Budskab til Medlemmerne og vise, at han er en sand Ven af de Fa-

milier, han besøger.

Kredslærerne skal gaa ud parvis. Kun i særlige Tilfælde skulde en Kredslærer gaa alene. Ved Kredslærerbesøgene skulde man lægge særlig Vægt paa at opmuntre passive Medlemmer til fornyet Aktivitet. Besøget behøver ikke at være af lang Varighed. Kredslærerens første Opgave i hvert Hjem er at bringe et lille religiøst Budskab. Dernæst kan han tale efter Indskydelse af Herrens Aand. Hvor det findes passende, kan der bedes en Bøn eller afsynges en Salme. Spild ikke Tiden med Samtale om Vejret, Politik eller lignende, men forklar Evangeliets Principper, trøst de sørgende, hjælp dem, der staar i Trang derfor. Undersøg, om Familien holder „Stjernen", om ikke, tilskynd den da dertil. „Stjernen" holder nemlig Forbindelsen vedlige mellem Kirkens Medlemmer og Ledere.

Til Søskende:

Modtag altid Kredslærerne med Venlighed, for de er „Hyrder for Menigheden."

Kirkelige Nyheder.

To nye Præsidenter for de Halvfjerds første Præsidentskab.

To af de syv Præsidenter for de Halvfjerds, Ældsterne Rufus K. Hardy og Samuel O. Bennion døde henholdsvis den 7. og 8. Marts 1945. Ved Aprilkonferencen blev de ledige Pladser besat af Ældsterne Seymour Dilworth Young og Ældste Milton Reed Hunter.

Nyt Præsidentskab for den kvindelige Hjælpeforenings Generalhovedbestyrelse.

Ved Generalkonferencen blev Den kvindelige Hjælpeforenings Generalhovedbestyrelse afløst og følgende nye Søstre indsat:

Belle S. Spafford, Præsident.

Marianne C. Sharp, 1. Raadgiver.

Gertrude R. Garff, 2. Raadgiver.

Den danske Mission ønsker Str. Garff hjertelig til Lykke med hendes nye ansvarsfulde Kald og nedbeder Herrens rigeste Velsignelse over hende!

Kirken er næsten fordoblet i Størrelse siden 1918.

I de kun godt 25 Aar, i hvilke Præsident Grant præsiderede over Kirken — fra November 1918 til Maj 1945 — har han set Kirken næsten fordobles i Størrelse.

I Medlemsantal er Kirken næsten dobbelt saa stor, som den var i 1918. I Begyndelsen af 1919 fandtes der ca. 500.000 Medlemmer i Kirken. Den aarlige Rapport viste ved Aprilkonferencen et Antal paa 954.000.

I Antal af Stave er Kirken faktisk vokset til det dobbelte, idet der kun mangler en eneste for at naa dette Tal. Da Præsident Grant blev Præsident, fandtes der 75 Stave. Ved Organiseringen af Pocatello Stav i Maj 1945 er det nuværende Antal 149.

Med Hensyn til Wards og Grene i Stavene har der ogsaa fundet en fænomenal Vækst Sted. I 1918 fandtes der 843 Wards og Grene i Zions Stave. Ved den sidste Rapport fandtes der 1273 Wards og uafhængige Grene.

Med Hensyn til Missionernes Antal har der ogsaa fundet en anselig Vækst Sted. Kirken havde i 1918, 22 Missioner. I April 1945 fandtes der 39.

Antallet af Grene i Missionerne var i 1918, 407. Paa Grund af Krigen var vi ikke i Besiddelse af det nøjagtige nuværende Antal ved Aprilkonferencen; men den sidste Rapport (1940) viste, at der fandtes over 1000.

Med Hensyn til Antal af Templer er dette Tal fordoblet siden 1918. Der fandtes fire Templer i Kirken i 1918. Præsident Grant har, siden han blev Præsident, indviet tre, og der er et fjerde fuldført og venter paa at blive indviet. Endnu to Tempelgrunde er blevet købt af Kirken.

Med Hensyn til Antal af Kirkebygninger har der været en stadig stigende og bemærkelsesværdig Vækst. Skønt man ikke er i Besiddelse af Tal til at kunne foretage nogen Sammenligning, saa kan det oplyses, at de fleste af de Grene, der er blevet oprettet efter 1918, har faaet deres egen Kirkebygning opført, og i Missionsmarkerne er der blevet bygget eller købt Hundreder af Kirkebygninger.

Postkort af Kirkerne i Aalborg, Aarhus, Esbjerg og København.

Som nyt Initiativ fra „Dansk Missionærforening" er der fremstillet et Postkort af Kirkebygningerne i Aalborg, Aarhus og Esbjerg og et nyt af Kirken i København forberedes.

Da det er første Gang, der hermed er fremstillet Postkort af Provinsens Kirker, kan vi ikke tro andet end, at Søskende med Glæde, Interesse og Købelyst vil tage mod dette Kort, der baade er vel anvendeligt som Hilsen fra de enkelte Medlemmer og fortrinligt som Invitation fra de lokale Ledere og Hjælpeorganisationer til specielle Møder, Konferencer og lignende.

At der paa Kortet ogsaa er paaklæbet Missionsmærket er en Selvfølge, og naar Prisen alligevel kun er 10 Stk. for Kr. 1,25, maa det vel forventes, at det begrænsede Oplag, der er fremstillet, hurtigt bliver udsolgt.

Kortene kan købes hos de omtalte Byers Medlemmer af „Dansk Missionærforening" og ved Køb af Postkortene støtter De samtidig Missionærfondet.

SØNDAGSSKOLEN

November 1945.

NADVERVERS

Og læser jeg med ydmygt Sind
om ham, som trygt paa Søen gik,
da længes jeg engang endnu
at følge ham i Gallilæ.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*
Matt. 18: 3: »Sandelig, siger jeg eder, uden I omvender eder og bliver som Børn, kommer I ingenlunde ind i Himmeriges Rige«.

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*
5. Trosartikel: »Vi tror, at en Mand for at være berettiget til at prædike Evangeliet og forrette dets Ordinancer, maa kaldes dertil ved Inspiration fre Gud og ordineres ved Haandspaalæggelse af dem, som selv er bemyndiget af Gud«.

3. Søndag. *Junior Klassen*
Jeremias 2: 13: »Thi tvende onde Ting har mit Folk gjort: mig, den levende Vandkilde, har de forladt for at hugge sig Brønde, revnede Brønde, som ikke kunne holde Vand«.

4. Søndag. *Senior Klassen*
Apostlenes Gerninger 3: 22-23: »Moses sagde: En Profet skal Herren eders Gud oprejse eder af eders Brødre ligesom mig; ham skulle I høre i alt, hvad han end vil tale til eder. Men det skal ske, at hver Sjæl, som ikke hører den Profet, skal udryddes af Folket«. K. J.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

»Cicero« Kbhvn.